

gazult ked-
(vel,
Utunknak,
esléget adott,
hezett.

A S.

ya látod szíven
yakorlatosággal
gyen,
nozzád érkezett,
Tet-

G² 165

Mutas kegye-ndőt, mert téged valasz-
Hadd viessz Nemzetünk, (tött
Regen szíved, keszes szívednek
Kiért ha mi lennénk,
Ellenségünk fölfe, rútul meg szegyenül,
Mert vóltál fejedelmünk.

Kesz vólt az szíved, míg az Eretnek-
Minket megsemmisítita, (szegh
Tízreleled mellől, rút nagy szentelendől,
Tévelygés nem fordíta,
De már szörnyű bánlás, jav, rút víz-
Látod mint el pusztíta. (vonyás,

Most se hadgy el minket, esmerjük vét-
Ki lanyarétot minket, (künk,et,
Néked esedezünk, nyerj kegyelmet né-
Szánnyad mi esetünk, (künk,
Veszfen minden gonosz, karjaidon hor-
Mondgyanak híveidnek. (dozz,

Mutad hogy Anyák vagy, szánakodá-
Mi nyomonlajinkon, (fod nagy,
Oldozd meg köteünk, hogy az Kik kö-
El búydoftanak vikon, (zülünk,
Vegyenek Malasztot, s' legyének valasztott
Népeid ez világon.

Hogy

G² 164

E N E K E K.

Sok gonoszságomért ki te hozzád föl ért
El szánt borszú állásod.

Az te haragodat térichek kegyelemre,
Es könyörgésemet bochádd te elődbe,
Látd hogy szomorottam, s' te hozzád
Már tördelmességre, (fordultá.

Tízfeltek tégedet ki lakol dichétségben,
Az Sion hegyének tetején fényes kődbé,
Mindent fölláld múltván, s' azon uralkod-
Az mélyégeket nézvén, (ván,

Irgalmas gondodat nyitottad mindé Tetre,
Kik tűztelnek félnek, vezéred szent tenye-
redre,

Az keséretnek, s' meg sebhett szívek-
Fordulúz könyörgésekre. (nek,

Jól látod szívemet nekem is mely szerelmes,
Sok ingerlő bűnnek rútágától fertelmes,
Az Jóra igen reost, eremben meg vesztét,
Tántorgo, s' nem szemérmes.

Az kiknek félelmes mélységéből kiáltok,
Kemény köteiből szabadulást kívánok,
Lásd mint nyavalygok, irgalmat chyak,
Meg tisztulni akarok. (várok,

Bo-

U-216-67-2009

Bochád meg bűnöm Uram te szent Ne-
vedért,

igafogod szerént ne ítélj életemért,

Látod fokafodott, s veszedelmét hozott,
De ne ítály azokétt.

Esmérem vétkemet, ki te hozzád föl hatott,
S' rettenem bűnöm, ki igen útátotott,
Kissébfégre okot, s' veszélt béven hozott,
Szomorúságot adott.

Az kibem magamat előtred meg alíztam.
Kegyelmedhez bizván az földre le bu-
rultam,
Súytolly ingalmassan, az ki nyavalyáfan
Hátam im meg haytottam.

Bátorich, s' épich föl rántorgo életemet,
Gyógyich szent véred del, meg dögöltt
fébeimet, (dámich,
Tefemben meg féépich, szivemben vi-
Tarch tűzta én lelkemet.

Ingalmazz Ur Isté neké szegény bűnösnek,
S' töröld el rútágit nyavalyás életem-
nek,

Látd éfedezéft fok reménkedéft
Igye-fogyott szegénnek.

Sze

I dvöz légy szűzeknek minden szen-
Dichéleget alízom, (teknek,
Eorrendez és vigágy, és minket el ne
Mert nagy átkot el vólta, (hadgy,
Gyámölche méhednek, és az Istennék
Mert rólunk vólt nagy gondgya.

I dvöz légy szegény Arvák, és Eoz-
Gondviselő alízom, (vegyek,
Menyország kapitja, ingalmasság Anya
El esleknék gyámol.
Kiket tántoritott, szegényfégre hozott
Az gyilkos bűnnék engya.

I dvöz légy Afzónyjak, kegyelmes gyá-
Orfzunk dichéle, (molyunk,
Oltalom v arafa, békedeg szállafa,
Nemzetfégünk széplége,
Ingalmasság féizke, boldogságunk széké
Várasunk tűzta ege.

T e hozzád kiáltunk az kik itt nyavaly-
Völgyen ez áralomnak, (gunk,
Nézz szent szeméddel, takargas kezéd-
Ne hadgy minket átválnak, (del,
Tarch meg te kedvet, nagy fégedelmé-
Kit adtal Magyaroknak. (det,

Mutas

OSzK lelt.
Régi Nyomt. I.

U 216 / 67 / 209

T erjed
Indul,
Es emlekezz
Az én ke-
Te kegyelleg
Hogy ne csem

E l árat sok bűnöm
Azokból föl fert
At goncz indulat,
Akad kézet n
Kivel temé-
Meg vólta hamar

O h fené garlólag k
S' nem kémeli
Hazug hízelkedés, l
Váloztarván kedv
Eszemben nem vel
Előbb úrtit vétké

E z az meg revesült
K n lami erő
N ch aratlanlá
Kedvet vigan ki

G26-106

Gma-166